

Nr 49.

Ankom till riksdagens kansli den 3 juni 1932 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 3 § lagen den 12 augusti 1910 om aktiebolag.

Genom en den 31 maj 1932 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 267, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

om ändrad lydelse av 3 § lagen den 12 augusti 1910 (nr 88 s. 1) om aktiebolag.

Härigenom förordnas, att 3 § lagen den 12 augusti 1910 om aktiebolag skall i nedan angivna del erhålla följande ändrade lydelse:

Aktierna skola lyda å lika belopp i svenskt mynt, ej understigande femtio kronor; dock må aktie kunna lyda å mindre belopp, lägst tio kronor, där aktiekapitalet ej överstiger femtio tusen kronor eller ock Konungen för särskilt fall giver tillstånd därtill.

Vad — — — lyda.

Aktie — — — odelbar.

Å — — — innehavaren.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1932.

Propositionen.

Första stycket i 3 § aktiebolagslagen har för närvarande följande lydelse: »Aktierna skola lyda å lika belopp i svenskt mynt, ej understigande femtio kronor; dock må aktie kunna lyda å mindre belopp, lägst tio kronor, där aktiekapitalet ej överstiger femtio tusen kronor.» Förslaget innebär att till denna text läggas orden: »eller ock Konungen för särskilt fall giver tillstånd därtill.» Vid såväl 1924 års som 1927 års riksdag förelägo till behandling motioner om sådan ändring av berörda lagrum, att aktie i bolag med aktiekapital överstigande 50,000 kronor skulle kunna lyda å lägre belopp än 50 kronor, där sådant beslutades å bolagsstämma i samband med beslut om nedsättning av aktiekapitalet. Första lagutskottet avstyrkte vid båda riksdagarna de väckta motionerna (utlåtanden nr 14/1924 och nr 18/1927). Vid 1924 års riksdag stannade kamrarna i olika beslut i frågan, i följd varav denna förföll, och vid 1927 års riksdag bifölls utskottets hemställan. Departementschefen anför nu, att de förhållanden på det ekonomiska området, som för närvarande råda, åter aktualiserat frågan om underlättande av aktiekapitals nedsättning. Ifrågavarande bestämmelse hade ofta visat sig utgöra hinder för en dylik åtgärd. Vål hade invänts, att nedsättning i erforderlig utsträckning skulle kunna genomföras genom sammanslagning av flera aktier till en eller på annat liknande sätt. Även om ett dylikt förfarande i vissa fall anlåtats, finge dock erinras, att vår lagstiftning icke innehåller några regler om tvångsutbyte av aktier. I allt fall syntes minskning av aktiernas valör mången gång vara det enda praktiskt användbara tillvägagångssättet. Särskilt för stora företag, vilkas aktier vore fördelade på många händer, syntes det — helst om aktierna vore placerade i utlandet — möta nära nog oöverstigliga svårigheter eller åtminstone vara förenat med oproportionerligt höga kostnader att i stället åvaga bringa den erforderliga nedsättningen genom sammanslagning av aktierna. Då det uppenbarligen vore önskvärt, att ett företag, om förutsättningar för fortsättande av dess verksamhet i övrigt vore för handen, icke tvingades till likvidation med därav följande ytterligare förluster för aktieägare och borgenärer, syntes starka skäl föreligga för en revision av ifrågavarande bestämmelse i syfte att möjliggöra en nedskrivning av aktiernas belopp under vad eljest är stadgat. I syfte emellertid att inskränka utgivandet av aktier med låg nominell valör till fall, då det verkligen påkallades av de föreliggande omständigheterna och icke föranleddes av bekvämlighetsskäl eller andra ovidkommande hänsyn, syntes det lämpligt att göra frågan beroende av Kungl. Maj:ts tillstånd. Om så skedde, syntes en i och för sig mindre egentlig begränsning av lagändringen till att avse allenast bolag, vars aktiekapital nedsattes, icke behöva ifrågakomma.

Lagförslaget har tillstyrkts av kommerskollegium och patent- och registreringsverket samt lämnats utan anmärkning av lagrådet.

I fråga om den närmare utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet har vid granskning av lagförslaget icke funnit anledning till erin- Utskottet.
ran däremot och får alltså hemställa,

att förevarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 3 juni 1932.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman, Anderson* i Hägelåkra, *Klefbeck, Borell, Schlyter, Jonsson* i Lycksele och *Julin*;

från andra kammaren: herrar *Lindley, Olsson* i Rimforsa, *Johansson* i Brånalt, *Sjögren, Olsson* i Mellerud och *Grapenson*.
